

[Bækgaard.]

forhøjet med 25 pCt. Det var den ogsaa efter Forslaget, som det blev fremsat i Folketinget, men der var da Tale om en ekstra Skala ud over den, vi har i Forvejen. Nu er der altsaa opstillet en ny Skala, hvori disse 25 pCt. er indregnet. Da jeg ved Gennemlæsningen af denne Paragraf saa, at Skattebeløb paa under 2 Kr. ikke skal opkræves, tænkte jeg, at § 11 i den oprindelige Lov muligvis skulde ophæves. Jeg lagde imidlertid Mærke til, at Ministeren sagde, at Formuer paa indtil 10 000 Kr. beskattes ikke, hvilket tyder paa, at den ikke skal ophæves; den gaar jo ud paa, at ingen Formueejer svarer Skat af indtil 10 000 Kr., og for dem, der ikke svarer Indkomstskat, er indtil 15 000 Kr. skattefri. Jeg vil derfor gerne spørge, hvorledes det forholder sig. Hvis denne Paragraf vedblivende er i Kraft, er Sætningen: Beregnede Skattebeløb paa under 2 Kr. opkræves ikke, overflødig, for saa vil der ikke kunne udregnes en Skat paa under 2 Kr., idet den laveste, der kan udregnes, er 2 Kr. 43 Øre, men naar den er overflødig, er den ogsaa vildledende. Den havde maaske sin Berettigelse i Forslaget, som det blev fremsat, idet der da var Tale om en Tillægsskat, som kunde ligge under 2 Kr. Men nu da det er samlet i en enkelt Skala, kan man ikke komme under 2 Kr. Dødsboer kommer ogsaa ind under Formuebeskatningen.

§ 31 gaar ud paa, at Aktieselskaber vedblivende skal betale den 20 pCt.s Forhøjelse, som nu er ophævet for de personlige Skatteydere. Jeg spørger: Kunde det ikke ogsaa lige saa godt være indregnet i Selskabsbeskatningen, saa at Tillægget var faldet væk over hele Linien? Det forekommer mig, at naar man har kunnet gøre det paa alle andre Omraader, kunde det ogsaa godt være gjort her. Naar det ikke sker, bliver det hele mere indviklet, og det bliver paa den Maade et helt Studium at udregne Skatterne.

§ 32 hjemler et lidt større Vederlag for Optrængen, og det vil sikkert blive hilst med Tilfredshed ude i Kommunerne, hvor man har Arbejdet med Optrængen af Skatterne. Vi fik en lille Forbedring i den Lov, som vedtoges omkring Jul, og nu er der altsaa igen sket en lille Forbedring, som man sikkert vil være tilfreds med ude i Administrationen.

Loven skal kun gælde for et Aar, og Loven af 1922 med senere Ændringer ophæves naturligvis ikke, idet vi dér har Reglerne baade for Ansættelse og Beregning af Beløbene. Det bliver interessant at se, om de nye Regler kommer til at virke efter

deres Hensigt og i saa Fald skal fornyes, eller om de maa ændres. Det vil jo ogsaa vise sig, om det bliver muligt at lempe Skatteskalaen ved en senere Lov.

Med disse Bemærkninger skal jeg under de foreliggende Omstændigheder anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Lange: Naar mit Parti ønsker at medvirke til Gennemførelsen af det foreliggende Lovforslag, er det ikke Udtryk for Tilslutning til den økonomiske Politik, som den høje Regering har ført i en Aarrække, lige saa lidt som vi har Tillid til, at en saa voldsom Skatteudskrivning kan gennemføres, uden at det maa medføre meget uheldige Følger. Man har i Folketinget udtalt, at man med dette Forslag har naaet Skatteudskrivningens yderste Grænse, og at man ikke kunde gaa videre, uden at der vilde ske stor Skade f. Eks. med Hensyn til Beskæftigelsen. Jeg tror, at denne Grænse langt er overskredet, og at de uheldige Følger ikke vil udeblive. Skal Tidens store Vanskeligheder kunne overvindes paa en nogenlunde taalelig Maade, saa maa der kaldes paa Initiativ og Vovemod hos Erhvervslivet paa Land og i By, men en Skatteudskrivning som den foreslaaede opmuntrer ikke til Fremdrift, idet den lukker for Mulighederne for at sætte ny Virksomhed i Gang til Erstatning for det meget, som ydre Forhold og Begivenheder vil tvinge til Standsning. Der tales meget om, at vi maa sætte vort Forbrug ned. Det skal nok komme og dermed tillige en formindsket Beskæftigelse. Under de senere Aars Skatteforhandlinger har vi fra vor Side meget indtrængende sagt til Regeringen, at der maatte føres en anden økonomisk Politik, saa at man i de gode Aar forberedte sig paa, at der ogsaa kunde komme vanskelige Tider, men Regeringen afviste vor Kritik og vildledte sine egne Tilhængere ved at faa dem til at tro paa, at Skatteudskrivningens Muligheder var udtømmelige, naar man blot gik til de Folk og Selskaber, der havde de store Indtægter og Formuer. Det foreliggende Lovforslag bærer tydeligt Vidnesbyrd om, at den Tro har Regeringen ikke mere. Jeg skulde tage meget fejl, om ikke den højtærede Finansminister med alvorlig Frygt ser hen til, hvilke Følger for Erhvervs- og Beskæftigelse Forslagets Gennemførelse vil faa. Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Thomsen) sagde ganske vist, at man godt kunde lade Skatteskruen faa en Drejning, den vilde sikkert nok kunne taale mere; men jeg tror ikke, at den højtærede Finansminister har den Opfattelse.